

Last minute: Diskuse s Petrou Ezzeddine (nejen) o inscenaci Pravidla úklidu

11.11.2024 - | Fakulta humanitních studií UK

Jak vypadá migrace za prací dnes? Stále platí, že úklid dělají lidé z nejnižších vrstev společnosti? Co je to komodifikace a jak funguje na sítích? A co na to Marie Kondo?

Nad těmito otázkami bude po představení Pravidel úklidu v A studio Rubín v pondělí 11. listopadu diskutovat tvůrčí tým inscenace s odbornou konzultantkou, doktorkou Petrou Ezzeddine, která působí na Katedře sociální a kulturní antropologie FHS UK.

Diskuze je přístupná nejen pro diváky a diváčky představení! Přijďte debatovat, ať už jste představení viděli nebo máte zájem především o jeho téma. Vstup je na debatu zdarma.

Anotace představení Pravidla úklidu

„Úklid je práce, která je vidět, až když jí nikdo nedělá.“ (Pierrette Hondagneu-Sotelo)

Tak trochu dark pop, tak trochu žonglování s tématy, mopem a kusem hadru. Temně dokumentární ve své podstatě a jasně barevné na vyčištěném povrchu. Hlasy z východu a z nejspodnějších hlubin práce, kterou západní, ale i česká společnost nechce vidět, ovšem někdo tu práci dělat musí, že jo?!

Tři mluvčí. Tekuté charaktery žen vypráví o nepsaných pravidlech péče, která po staletí tvoří gender. Superhrdinky úklidu, Eurydiky čekající v říši stínů, zatímco se budoucnost loaduje, zero waste mámy, co si kupují emoci a kvalitní čas na své děti. Češky jsou pendlerky, zatímco Ukrajinky jsou migrantky. Něco se čistí vodou, něco na sucho, něco denně a něco se prostě vyčistit nedá. Společnost, stejně jako úklid, má svá pravidla. A pak přijde válka. A prach znovu usedá na čisté tiché předměty. A ten prach se v prachy obrací a v noci mluví o tom, že poslední vrstva Země se dokonale obejde bez lidí.

Autorská inscenace o práci v domácnostech, práci na černo, péči a rodičovství na dálku vycházející z dokumentárních rozhovorů s ženami pracujícími v České republice v těch nejmizerněji placených profesích. Ideálně bez smlouvy. Samozřejmě.

Jak vypadá migrace za prací dnes? Stále platí, že úklid dělají lidé z nejnižších vrstev společnosti? Co je to komodifikace a jak funguje na sítích? A co na to Marie Kondo?

Nad těmito otázkami bude po představení Pravidel úklidu v A studio Rubín v pondělí 11. listopadu diskutovat tvůrčí tým inscenace s odbornou konzultantkou, doktorkou Petrou Ezzeddine, která působí na Katedře sociální a kulturní antropologie FHS UK.

Diskuze je přístupná nejen pro diváky a diváčky představení! Přijďte debatovat, ať už jste představení viděli nebo máte zájem především o jeho téma. Vstup je na debatu zdarma.

„Úklid je práce, která je vidět, až když jí nikdo nedělá.“ (Pierrette Hondagneu-Sotelo)

Tak trochu dark pop, tak trochu žonglování s tématy, mopem a kusem hadru. Temně dokumentární ve své podstatě a jasně barevné na vyčištěném povrchu. Hlasy z východu a z nejspodnějších hlubin práce, kterou západní, ale i česká společnost nechce vidět, ovšem někdo tu práci dělat musí, že jo?!

Tři mluvčí. Tekuté charaktery žen vypráví o nepsaných pravidlech péče, která po staletí tvoří gender. Superhrdinky úklidu, Eurydiky čekající v říši stínů, zatímco se budoucnost loaduje, zero waste mámy, co si kupují emoci a kvalitní čas na své děti. Češky jsou pendlerky, zatímco Ukrajinky jsou migrantky. Něco se čistí vodou, něco na sucho, něco denně a něco se prostě vyčistit nedá. Společnost, stejně jako úklid, má svá pravidla. A pak přijde válka. A prach znovu usedá na čisté tiché předměty. A ten prach se v prachy obrací a v noci mluví o tom, že poslední vrstva Země se dokonale obejde bez lidí.

Autorská inscenace o práci v domácnostech, práci na černo, péči a rodičovství na dálku vycházející z dokumentárních rozhovorů s ženami pracujícími v České republice v těch nejmizerněji placených profesích. Ideálně bez smlouvy. Samozřejmě.

<https://fhs.cuni.cz/FHS-1002.html?locale=cz&news=23792>